

betonet, at noget af det vigtigste, den Forbedring, man først og fremmest ønskede, var den, at Lønstigningen ved Oprykning i Underklasser skulde falde bort, og at Lønstigningen skulde ske ved Alderstillæg, der faldt med bestemte Tidsmellemrum. Det er et saa aldeles afgjort Ønske hos de underordnede Funktionærer. Men den ærede Ministers Forslag gaar uden om det; det fastslaar den gamle Ordning for lang Tid, der gør det umuligt, i alt Fald for flere Aar, at indføre Alderstillæg i Stedet for Lønstigning gennem Underklasserne. I Kommissionen have vi taget Hensyn til dette overordentlig rimelige Ønske, og jeg vil derfor mene, at vort Forslag, som i øvrigt ogsaa paa anden Maade indeholder Lønbeginstigelser, der ere lige saa store som her, vil være langt at foretrække for det, som den ærede Minister har at byde. Jeg skal for øvrigt i denne Sammenhæng nævne et Forhold. Det er dette, at det at faa Lønforbedring ved Oprykning i Lønklasser, er saa overordentlig usikkert for Funktionærene; under visse Omstændigheder kan det vare længe med at komme igennem Underklasserne inden for en Lønningssklasse, med andre Ord: komme paa højest Lønning; i andre Tilfælde vil det kun vare nogle faa Aar. Jeg skal saaledes nævne, at i Slutningen af 1896 var Forholdet for Fyrbødere og Lokomotivførere følgende. I 3die Klasse stod en Fyrbøder gennemsnitlig i 2 Aar, i 2den Klasse i $2\frac{1}{2}$ Aar og i 1ste Klasse i 4 Aar. Nu er der Sammenhæng mellem disse to Funktionærklasser; Fyrbøderen vil, naar han er flink, kunne blive Lokomotivfører; det er den Stilling, som særlig er eftertragtet af Fyrbøderne. Lokomotivførerne staa i 4de Klasse — der er nemlig 4 ialt — i $3\frac{1}{2}$ Aar, i 3die Klasse i 8 Aar — gennemsnitlig naturligvis — og i 2den Klasse i $9\frac{1}{2}$ Aar. Det vil med andre Ord sige, at i Slutningen af 1896, vilde det for en saadan Funktionær vare $29\frac{1}{2}$ Aar med at komme op paa den højeste Lønning. Men i Midten af 1899 var Forholdet blevet et ganske andet; da vilde man i Løbet af $11\frac{3}{4}$ Aar kunne naa op paa den højeste Lønning. Denne Forskel beror naturligvis paa, om der i det hele taget er Brug for flere Funktionærer end de, man har, inden for Lønningssklassen; saa strømmer der mange til, og saa sker Oprykningen selvfølgelig meget hurtigt. I andre Tilfælde, naar Statsbanedriften ligesom er kommen paa et Højdepunkt, vil Tilgangen blive betydelig mindre, og saa er denne Lønstigningsmaade ved Oprykning fra Underklasse til Underklasse

overordentlig uheldig. Det er derfor ganske naturligt, at Funktionærene netop have anmodet Kommissionen om, at de maatte blive fri for denne Lønstigning og faa Alderstillæg i Stedet, og Kommissionen har ment at burde tage Hensyn til dem i saa Henseende. Men, som sagt, alt dette Arbejde, som Kommissionen har gjort i saa Henseende, vil jo være ganske spildt, hvis dette Forslag gaar igennem.

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at vi i Kommissionen have omgaaedes med Tanken om at forbedre Funktionærernes Pensionsforhold. Hidtil have Funktionærene staaet i 3 Pensionsklasser. Ved dette Forhold rører det foreliggende Forslag jo slet ikke, og hvis det gennemføres, vil dette Forhold altsaa i Fremtiden blive det samme som nu. Vi have ment, at vi burde indrette det saaledes, at f. Eks. en Funktionær af 2den Pensionsklasse efter, lad mig sige, 20 Aars Tjeneste fik samme Procent af sin Gennemsnitsløn i de sidste 5 Aar, hvori han har staaet i Tjeneste, som en Funktionær af 1ste Pensionsklasse, der ogsaa har staaet i Tjeneste i 20 Aar, og vi have ment, at Funktionærene i 3die Pensionsklasse skulde være stillede paa samme Maade. Hidtil har Forholdet været det, at Funktionærene i 3die Pensionsklasse — det er kun 11te almindelige Lønningsklasse — have faaet en betydelig mindre Procent i Pension af Gennemsnitslønnen i de sidste 5 Aar, naar de gik af og vare udslidte, end Funktionærer af de andre Klasser. Dette Forhold have vi, som sagt, i det paagældende Kommissionsudvalg arbejdet paa at faa bort, og vi have faaet Kommissionen til at gaa ind paa en anden Ordning, saaledes at Pensionsprocenten bliver den samme for alle. Men, som sagt, dette Arbejde fra Kommissionens Side vil ogsaa være spildt, hvis den ærede Minister faar den Fornøjelse at faa dette Lovforslag gennemført.

For øvrigt vil jeg bemærke, at der er nogen, og ikke saa ringe, Lighed mellem enkelte af de Lønningssatser, som den ærede Minister bringer i Forslag, og de Lønningssatser, som Kommissionsudvalget i sin Tid har bragt i Forslag. Begyndelses- og Slutningslønnen ere ganske de samme for flere Lønningssklassers Vedkommende. Tage vi f. Eks. Bane- og Telegraformændene, vil det gælde der. Begyndelseslønnen i Regeeringsforslaget er 960 Kr., og Slutningslønnen 1,260 Kr., og mærkværdigt nok, i Kommissionsudvalgets Forslag finde vi de selvsamme Tal: 960 Kr. som Begyndelsesløn og 1,260 Kr. som Slutningsløn; Slut-